

Punkter, hvorom der ikke er opnaaet Enighed, og deriblandt Punkter af stor Betydning, som jeg for mit Vedkommende vilde sætte særlig stor Pris paa at faa gennemførte. Men bortset herfra er der opnaaet et ganske godt Resultat i Udvalget. Jeg vil endvidere bidrage mit til, at Forhandlingerne ikke trække i Langdrag, idet jeg skal gøre Omtalen af de enkelte Ændringsforslag saa kort som mulig.

Jeg møder da først Ændringsforslagene under Nr. 1 og 2, som ere stillede af et Mindretal. Om disse to Ændringsforslag vil jeg sige, at jeg ikke har i Sinde at omtale de forskellige Mindretalsforslag. Jeg vil kun omtale de Forslag, jeg selv er Medforslagsstiller til, nemlig Udvalgets Forslag, Flertallets Forslag og et enkelt Mindretalsforslag, hvortil jeg er Medforslagsstiller. Angaaende alle de øvrige Mindretalsforslag vil jeg forbeholde mig at tage Ordet igen, naar jeg har hørt Ordførerne for de forskellige Mindretal. Jeg forbigaar altsaa Ændringsforslagene under Nr. 1 og 2. Ændringsforslaget under Nr. 3 er stillet af hele Udvalget. Det gælder den østsjællandske Jernbane og foreslaar, at denne Bane udgaar. Om denne Bane har jeg jo sagt ved første Behandling, at jeg finder, at den Maade, hvorpaa den østsjællandske Jernbane og de lolland-falsterske Baner ere anlagte, er en af de mest meningsløse af alle de Maader, hvorpaa vi have anlagt Privatbaner, idet de nemlig ere anlagte for private Penge, men Staten skal garantere 4 pCt. i Rente af Anlægs-kapitalen. Det synes jeg ikke, at der er god Mening i, og derfor kunde jeg nok være tilbøjelig til at sige, at baade den østsjællandske Bane og de lolland-falsterske Baner skulde gaa over til Staten, da Staten som sagt garanterer 4 pCt. Rente for dem begge og har en aarlig Udgift i saa Henseende ved at dække Driftsunderskuddet, der sidste Aar udgjorde for den østsjællandske Jernbane 80,656 Kr. og for de lolland-falsterske Baner 73,245 Kr. Saa meget skal Staten altsaa betale, for at Aktiekapitalen kan have 4 pCt. i Rente af disse Baner. Jeg havde derfor ikke haft noget imod, at dette Forslag var blevet staaende. Men paa den anden Side er det saaledes, at en saadan Ordning jo ikke er Anlæg af nogen ny Bane. Banen ligger der, og det kan ordnes senere enten paa Finansloven eller ved en særlig Lov, som et finansielt Spørgsmaal, der ikke vedkommer ny Baneanlæg.

Saa kommer det Mindretalsforslag, som jeg er Medforslagsstiller af, og som

jeg altsaa vil omtale her, nemlig Nr. 4, stillet af et Mindretal, Jørgen Berthelsen, Breinholt, Frijs-Frijsenborg, N. Hansen, P. Nielsen og Madsen-Mygdal, og subsidiært af Mindretallet under Nr. 5. Om dette Mindretalsforslag vil jeg sige følgende: Det har ikke været muligt at tilvejebringe et Flertal her i Salen for Regeringsforslaget angaaende Skern—Skive-Banen med en Sidebane til Ringkøbing som Statsbane. Jeg haaber, at hele Udvalget vil være enigt med mig i den Betragtning, naar jeg siger, at det var umuligt at tilvejebringe Flertal for Forslaget, saaledes som det har foreligget. Det gjaldt derfor for os, som vare Venner af en Bane fra Skive til Skern, at finde en eller anden Form, hvorved vi kunde redde denne Bane, saaledes at der var rimelig Udsigt for dens Anlæg i Fremtiden. Paa Grundlag af den Betragtning, alligevel at se at redde den paa bedste Maade, er der fremkommet to forskellige Mindretalsforslag. Jeg skal ikke komme ind paa at omtale Mindretalsforslaget under Nr. 5, før jeg har hørt den ærede Ordfører for dette Mindretal. Jeg skal kun sige om det Forslag, jeg er Medforslagsstiller af, at jeg for mit eget Vedkommende baade i Kommissionen, her i Salen ved første Behandling, som ærede Medlemmer ville erindre, og i Udvalget har arbejdet saa godt, jeg har formaaget, for at gennemføre Skive—Skern-Banen, fordi jeg anser den for at være en god Bane. Jeg anser det nemlig for at være Synd imod den Egn, om den ikke faar en Bane helt igennem fra Skern til Skive. Der er store Fremskridtsmuligheder der, og jeg anser det for Statens Pligt at gøre noget for denne Egn. Denne Betragtning har jeg gjort gældende i Kommissionen, men Kommissionen endte med at foreslaa en Bane fra Skern til Videbæk, og det Mindretal, hvortil jeg hører, er endt med at foreslaa Kommissionsflertallets Forslag, idet jeg gaar ud fra, at naar der anlægges en Bane fra Skern til Videbæk, er det en given Sag, at dens Fortsættelse vil komme, da der ikke er nogen Mening i at anlægge et Stykke Statsbane ud i en Egn uden at tænke paa at fortsætte den i Fremtiden. Dernæst er der jo ret betydelig Meningsforskell om Banens Retning, saa snart man kommer ud over Videbæk. Adskillige holde paa Regeringsforslaget, saaledes som det lød, og saaledes som det er vedtaget i Folketinget enstemmigt eller i alt Fald med et stort Flertal, men fra anden Side i den paagældende Egn holder man paa en Retning over Videbæk og Vildbjerg ad